

Keskustelu- ja ryhmätyön tulokset ELO-ryhmän kokouksessa 11.3.2014

1. Kuinka arvioida maakunnallisiin ELO-tavoitteisiin (elinikäiseen oppimiseen, ohjaukseen ja tieto- ja neuvontapalveluihin) pääsyä?

- Arviointi tekee mahdolliseksi kehittymisen.
- Päättäjiä pitää informoida ELO:n maakunnallisista tavoitteista. Kuntatasolla olisi hyvä tehdä kirjallinen sopimus, miten ELO-tavoitteita edistetään ja niiden toteutumista seurataan. Näin yksittäisen toimijan ei tarvitse varmistaa lupaa ylemmältä taholta, vaan voi keskittyä ELO-tavoitteiden toteuttamiseen.
- Tietoisuus maakunnallisesta ELO-toiminnasta ja sen tavoitteista on kaikkien etu. Tietopalveluverkosta Kopase.fi tulee hyödyntää.
- Jo toimivien verkostojen tulisi tehdä nykytoiminnan kartoitus suhteessa ELO-tavoitteisiin. Näin saadaan näkyväksi hyvät käytänteet sekä ne kohteet, mitkä vaativat kehittämistä. Asiakkaat on otettava huomioon alueittain.
- Maakunnallisessa ELO-arvioinnissa on otettava huomioon ELO-tavoitteet ja se, kuinka näihin tavoitteisiin on päästy tai päästään eri verkostoissa ja alueilla.
- Arvioinnin tulee olla jatkuvaa. Selvitys ELO-toiminnan vaikuttavuudesta ja tuloksista enintään 2 kertaa vuodessa.
- Arvioinnissa on tärkeää erityisesti mittareiden selkeys, yksinkertaisuus, keveys ja ymmärrettävyys.
- Arvioinnissa tulee ottaa huomioon toiminnan aikaulottuvuus. Annetaanko aikaa muutoksen havaitsemiseen?
- Arviointikysymyksiä tai mittareita enintään 1 - 3 tavoitetta kohti, mielellään enintään yksi.
- Mittarina tai arviointikysymyksenä kannattaa käyttää myös avointa kysymystä.
- Arvioinnista tulisi löytyä kolme tasoa (vrt. Raimo Vuorisen esityksiin): päätöksen tason taso, organisaation tai verkoston taso sekä kansalaisen taso, jossa lapsuus, nuoruus, aikuisuus ja vanhuus.
- Arvioinnissa tai tavoitteisiin pääsemisen analyysissä olisi hyvä ottaa huomioon lisäksi Jukka Lerkkasen 4.12.2013 esittämät näkökulmat: maakunnan sisäinen eli sillojen välinen yhteistyö, maakuntien välinen yhteistyö, valtakunnallinen tai teemoittainen yhteistyö, maiden välinen yhteistyö.
- Päättäjiä pitää informoida ELO:n maakunnallisista tavoitteista. Kuntatasolla olisi hyvä tehdä kirjallinen sopimus, miten ELO-tavoitteita edistetään ja niiden toteutumista seurataan. Näin toimien yksittäisen toimijan ei tarvitse varmistaa lupaa ylemmältä taholta, vaan voi keskittyä ELO-tavoitteiden toteuttamiseen.
- Tietoisuus maakunnallisesta ELO-toiminnasta ja sen tavoitteista on kaikkien etu.
Tietopalveluverkosto.

- Jo toimivien verkostojen tulisi tehdä nykytoiminnan kartoitus suhteessa ELO-tavoitteisiin. Näin saadaan näkyväksi hyvät käytänteet sekä ne kohteet, mitkä vaativat kehittämistä. Asiakkaiden tarpeet on huomioitava alueittain.
- Maakunnallisessa ELO-toiminnan arvioinnissa on huomioitava ELO-tavoitteet ja kuinka näihin tavoitteisiin on päästy/päästään eri verkostoissa/alueilla.
- Arvioinnin tulee olla jatkuvaa. Selvitys ELO-toiminnan vaikuttavuudesta/tuloksista 2 krt/vuodessa.
- Arvioinnissa on huomioitava mittareiden selkeys, yksinkertaisuus, keveys ja ymmärrettävyys.
- Arvioinnissa tulee huomioida toiminnan ajallinen ulottuvuus. Annetaanko aikaa muutoksen havaitsemiseen?
- Arviointikysymyksiä/mittareita 1 - 3 / tavoite.
- Mittarina avoin kysymys.
- Arvioinnista tulisi löytyä tasot (Raimo Vuorinen).

2. Millaisen sopimuksen teemme käytännön yhteistyöstä ELO-asioissa (sopimus yhteistyöstä, lupaus yhteistyöstä, kumppanuussopimus vai jotain muuta?)

- Tärkeää on jo olemassa olevien verkostojen näkyväksi tekeminen.
- On otettava huomioon alueelliset erityispiirteet.
- Selvitettävä, mikä on 3. sektorin osuus, täsmällinen moniammatillisuus?
- Konkretia: tulee sitoutua yhteistyöhön ja varmistettava, ettei hankkeen päätyessä yhteistyö jää "heitteille" → "saattaen hoito".
- **Verkostositoumus** (eli sopimus verkostoyhteistyöstä) elinikäisen oppimisen palvelujen tuottamisesta, määriteltävä verkoston tavoitteet ja se, mitä sitoumus tarkoittaa yksittäiselle toimijalle.
- On määriteltävä toimijan rooli, keskeiset verkostokumppanit sekä täsmennetyt tavoitteet.
- Sovittava, millä tasolla sopimukset tehtäisiin (Etelä-Savossa on 14 kuntaa).
- Päätöksenteon tason sopimus tehtäisiin esim. jokaisen kunnan kanssa (A4-koko), alueelliset erityispiirteet.
- Toimijatason sopimukseen kirjattavat asiat ovat pikemminkin toimintasuunnitelman tapaisia sovittavia yksityiskohtia (vrt. Yrittäjien ja ELYn sopimukseen kaupungin kanssa):
 - Sitoutuvat tahot
 - Tarpeet, tavoitteet ja sisällöt → verkostositoumus tai sopimus verkostoyhteistyöstä
 - Henkilötasolla yhteyshenkilön nimet
 - "Sopimuksen" päivitys ja seuranta
 - Mitä tahojen sitoutuminen tuo "yhteiseen hyvään" verkostoon suhteessa ELO:n tavoitteisiin ja nuorisotakuun tavoitteisiin?
 - Sopimukset tulee olla verkoston käytössä ja Pedanetissä nähtävillä
 - Lisäksi tarvitaan esim. kunnassa verkostoyhteistyön vastuuhenkilö, joka koordinoi verkostoyhteistyötä (laki yhteistyöstä kunnissa)

3. Mitä maakunnalliset ELO-tavoitteet (eli strategia) muuttavat meidän omissa organisaatioissamme tieto-, neuvonta- ja ohjausjärjestelyissä?

- Tuo osatutkintojen suorittamiseen uutta.
- Ohjaus on organisaation sisällä.
- Koulutusten markkinointiin muut kuin tutkintoperustaiset, erityisesti täydennyskoulutus.
- Tuottavat arviointitietoa.

- Peilaavat jo olemassa olevia strategisia tavoitteita tai toiminnan tavoitteita ELO-tavoitteisiin.
- Tuo uskoa toiminnan vaikuttavuuteen ja sitä kautta myös sitoutumista.
- Helpottaa arjen työskentelyä.
- Lisää yhteistyötä, ”yhdessä olemme enemmän kuin yksin”.
- Lisää tiedottamista omasta organisaatiosta ja omassa organisaatiossa.
- Lisää digitaalista maailmaa, yhteinen kalenteri.
- Tietoiskupäivät, koulutuspäivät (maakunnalliset, koko verkosto).
- Avoimuus ja tehokkuus lisääntyvät.
- Sekä asiakas että organisaatio hyötyvät ja samalla koko Etelä-Savo kehittyy ja voi hyvin ja on kilpailukykyinen.